

แนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ตอนล่าง
Operation Guidelines for the Formative Assessment of 21st
Century Skills for Hearing Impaired Students:
School for the Deaf, Southern Thailand

¹จنگล บัวแก้ว

Jongkon Buakaew

²โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช

Sophon Chaiwatthanakunwanich

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Songkhla Rajabhat University

¹Corresponding, Author Email: jongkon.bu@skru.ac.th

Received August 21, 2022; Revised September 23, 2022; Accepted: September 28, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และพัฒนาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารและครูในโรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ จำนวน 106 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสภาพและความต้องการการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า PNI_{Modified}

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสูงสุด คือ ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน รองลงมา คือ การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ และ 2) แนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ในระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และการนำไปใช้ได้จริงในระดับมาก โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับสถานศึกษา คือ สถานศึกษาควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการหรือทบทวนความรู้เกี่ยวกับ

การประเมินเพื่อพัฒนาและระดับชั้นเรียนคือ ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินของตนเอง

คำสำคัญ: การประเมินเพื่อพัฒนา; การประเมินความต้องการจำเป็น; นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

Abstract

The research aims to study the conditions and needs of formative assessment in 21st century skills for hearing impaired students and develop the formative assessment in 21st century skills' operation guidelines for hearing impaired students. The target groups are 106 educational institution administrators and teachers, as well as a group of 9 experts. The tools used in this research consisted of conditions and Needs Assessment questionnaires for Skills Development in the 21st century, interview form and Formative Assessment Development Skills in 21st century assessment form. Data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and PNI_{Modified} index.

The results of this research showed that: 1) The conditions and needs of Formative Assessment Skills in 21st Century for Hearing Impaired Students with the highest hearing impairment were learners owning their learning, followed by setting learning objectives and successful criteria, activating students as instructional resources for one another, feedback recommendations for effective learning, and finding evidence of learning success and 2) the Formative Assessment Skills in 21st Century operation guidelines for Hearing Impaired Students, School for the Deaf, Southern Thailand at the educational institutions and class levels were the most appropriate and be able to practical application at a high level. The guideline with the highest average at the school level was educational institutions should have a workshop or review their knowledge about assessment for formative assessment development and should have a learning exchange between teachers for design learning activities that involves students in setting goals of learning and self-assessment criteria.

Keywords: Formative Assessment; Needs Assessment; Hearing Impaired Students

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษในประเทศไทยให้สิทธิและโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคนตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติ

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 โดยระบุไว้ว่า คนพิการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา นอกจากนี้มีสิทธิเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น อีกทั้งยังได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคลด้วย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 จำแนกเป็น 9 ประเภท หนึ่งในนั้นคือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นบุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก โดยคนหูหนวกเป็นบุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทางการได้ยิน หากตรวจการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป ส่วนคนหูตึงเป็นบุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยินการพูดผ่านทางการได้ยิน หากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาถึง 26 เดซิเบล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีโรงเรียนเฉพาะทางที่เรียกว่า โรงเรียนโสตศึกษา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิธีสอนแบบระบบรวม (Total Communication หรือ T.C) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ใช้ทั้งการพูด การอ่าน ริมฝีปาก การสะกดนิ้วมือและภาษามือ ครูผู้สอนจะใช้ท่ามือตามภาษาพูด (Signed Thai) หรือการสะกดนิ้วมือไปพร้อมกับการพูดตามที่ตนเองถนัด และการจัดการเรียนการสอนต้องพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะพื้นฐานในการรู้หนังสือ ทักษะการคิด ทักษะการทำงาน ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการใช้ชีวิต ซึ่งทั้ง 5 ด้านนี้เป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล, 2561) สำหรับเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนการวัดและประเมินผลผู้เรียนใช้ระบบเดียวกับที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ การประเมินสรุปผลการเรียน (Summative Assessment) เน้นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน หรือการให้ระดับคะแนนเพื่อรับรองความรู้ความสามารถของนักเรียนว่าผ่านวิชานั้นหรือไม่ หรือได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ และการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) เน้นการประเมินเพื่อให้ทราบจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของนักเรียน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนอย่างต่อเนื่องในระหว่างการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ซึ่งการวัดและประเมินผลที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ต่ำกว่านักเรียนปกติมาก เนื่องจากกระบวนการสอนเด็กหูหนวกในประเทศไทยมีแนวคิดและวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละสถาบันการศึกษา (ศศิวิมล คงสุวรรณ และเบญจมาภรณ์ ฤไชย, 2563) ดังนั้น บุคคลที่สำคัญในการพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี คือครูผู้สอน โดยครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน สื่อสารกับนักเรียนได้ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะกระบวนการวัดและประเมินผลที่เน้นการประเมินเพื่อพัฒนา โดยรูปแบบการประเมินเพื่อพัฒนาที่น่าสนใจ คือรูปแบบการประเมินเพื่อพัฒนาตาม

แนวคิดของ (William Dylan, 2011 อ้างถึงใน วิจารย์ พานิช, 2557) ประกอบด้วย 5 ด้านตามขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ 2) การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน และ 5) ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน

จากที่กล่าวมาข้างต้นการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูเป็นบุคคลสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และออกแบบการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อมหรือบริบทในการเรียนรู้ต่างกัน เพื่อพัฒนานักเรียนได้ตรงตามศักยภาพและเกิดคุณภาพมากที่สุด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเสนอแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสำหรับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ 4 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จังหวัดพังงา จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนนี้เป็นการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของบุคลากรในโรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดในภูมิภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 4 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จังหวัดพังงา จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 106 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ครูผู้สอน จำนวน 98 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และ 2) กลุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวนทั้งหมด 8 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารหรือหัวหน้างาน จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละโรงเรียน เข้ารับการสัมภาษณ์ด้วยความสมัครใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถามสภาพและความต้องการจำเป็นด้านการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน เป็นรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญและมีค่าความ

เชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 และ 2) แบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการจำเป็นด้านการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ผ่านการหาคุณภาพความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เริ่มจากการประสานกับโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่า $PNI_{Modified}$ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์สาเหตุและร่างแนวทางในการพัฒนา จากนั้นนำเสนอร่างแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแก่ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนจำนวน 9 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวัดและการประเมินผล จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 3 นักวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 3 คน ร่วมกันประเมินแนวทางด้วยแบบประเมินความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และสรุปเป็นแนวทางสำหรับการประเมินเพื่อพัฒนา

ผลการการศึกษา

1. ผลการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า

1.1 ผลการศึกษาสภาพการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยการสัมภาษณ์ พบว่า ครูมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ครูได้ยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ครูได้ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายระหว่างการจัดการเรียนการสอน เช่น การใช้คำถาม การให้ทำแบบฝึกหัด การทำชิ้นงาน เป็นต้น ด้านการให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูได้ดำเนินการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนในรูปของคำพูดเป็นส่วนใหญ่ และเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม ด้านการให้ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน ครูได้ดำเนินการออกแบบการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของเพื่อน และด้านการให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน ครูได้ดำเนินการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริงเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำเป็นและใช้ได้จริง

1.2 ผลการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นของการประเมินเพื่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากข้อมูลเชิงปริมาณ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของครูเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การประเมินเพื่อพัฒนา	สภาพการปฏิบัติจริง			การปฏิบัติที่ควรจะเป็น			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล		
1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้	2.01	0.47	มาก	2.71	0.50	มากที่สุด	0.34	2
2) การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้	2.15	0.39	มาก	2.69	0.48	มากที่สุด	0.25	5
3) การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.20	0.49	มาก	2.77	0.41	มากที่สุด	0.26	4
4) ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน	2.12	0.46	มาก	2.73	0.46	มากที่สุด	0.28	3
5) ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน	1.98	0.50	มาก	2.69	0.52	มากที่สุด	0.36	1

จากตารางที่ 1 พบว่า ความต้องการจำเป็นของครูอันดับแรกคือ ด้านผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน (PNI_{Modified} = 0.36) รองลงมาคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ (PNI_{Modified} = 0.34) ด้านผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน (PNI_{Modified} = 0.28) ด้านการให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (PNI_{Modified} = 0.26) และด้านการหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ (PNI_{Modified} = 0.25) ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ตอนล่าง สรุปได้ดังนี้

2.1 แนวทางสำหรับสถานศึกษา เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาหรือผู้บริหารในการวางแผนพัฒนาหรือเตรียมความพร้อมครูให้มีสมรรถนะการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โดยมีแนวทางการปฏิบัติตามลำดับความสำคัญจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

2.1.1 สถานศึกษาควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการหรือทบทวนความรู้เกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.2 สถานศึกษามีระบบติดตาม/พี่เลี้ยงให้กับครูเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.3 สถานศึกษาควรเสริมสร้างให้ครูตระหนักหรือเห็นความสำคัญ หรือเห็นประโยชน์ของการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.4 สถานศึกษาควรมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับครูสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.5 ควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน เกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.6 สถานศึกษาควรกำหนดรูปแบบหรือแนวปฏิบัติแก่ครูในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้เห็นถึงกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนา

2.1.7 ควรสร้างห้องเรียนต้นแบบหรือครูต้นแบบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้บูรณาการประเมินเพื่อพัฒนา

2.2 แนวทางสำหรับชั้นเรียน เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่บูรณาการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ดังนี้

2.2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้

1) ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินของตนเอง

2) สถานศึกษามีเวทีสำหรับครูและนักเรียนในแต่ละรายวิชาเพื่อสะท้อนผลร่วมกันเกี่ยวกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้

2.2.2 การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้

1) กิจกรรมการเรียนรู้ของครู ควรสอดแทรกกิจกรรมที่ให้นักเรียนประเมินผลการทำงานของ ตนเองตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

2) ครูควรมีการวางแผน ออกแบบ และกำหนดเครื่องมือการประเมินระหว่างเรียนไว้ล่วงหน้า อย่างชัดเจน

3) ครูควรมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินเพื่อพัฒนาและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน พัฒนาอย่างเป็นระบบ

2.2.3 การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) หลังจากประเมินผลงานนักเรียน ครูควรให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งภาพรวมและส่วนย่อย รวมทั้งสะท้อนผลด้านที่เด่น และที่ควรพัฒนาแก่นักเรียน

2) ครูควรทำหน้าที่โค้ช หลังจากสะท้อนผลการประเมินให้กับนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียน วิเคราะห์ความสามารถของตนเอง และติดตามผลการพัฒนา

2.2.4 ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน

1) กิจกรรมการเรียนรู้ของครู ควรมีการสอดแทรกกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ประเมินหรือ สะท้อนผลงานของเพื่อน และเพื่อนนำผลนั้นมาปรับปรุงก่อนส่งงานสมบูรณ์แก่ครู

2) กิจกรรมการเรียนรู้ของครู เน้นให้นักเรียนตรวจสอบหรือประเมินผลงานของตนเองก่อน ส่ง เช่น การแทรกเทคนิคการประเมินด้วยสัญญาณไฟจราจร โดยให้นักเรียนประเมินผลงานของ ตนเอง โดยการระบายสีหน้าข้อ เช่น สีเขียว ทำด้วยความมั่นใจ สีเหลือง ทำด้วยความมั่นใจ 50% และสีแดง ทำด้วยความไม่มั่นใจเลย

2.2.5 ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน

1) ครูควรทำหน้าที่โค้ชและติดตามผลการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังทราบผลการ ประเมินของตนเอง

2) ควรมีเวทีให้นักเรียนได้แสดงความสามารถที่ต่อยอดองค์ความรู้จากที่เรียนมา เช่น การ ประกวดโครงงาน/นวัตกรรม การจัดนิทรรศการ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและความต้องการจำเป็นของครูเกี่ยวกับการประเมินเพื่อ พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพบว่า ความต้องการ จำเป็นอันดับแรกคือ ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน รองลงมาคือ การกำหนดวัตถุประสงค์และ

เกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และการหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ตามลำดับ โดยค่า PNI_{Modified} มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.20 (โกศล เพยสา, 2555) แสดงว่าครูมีความต้องการจำเป็นในการประเมิน เพื่อพัฒนาในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนที่มีค่าสูงที่สุด ซึ่งการประเมินด้านนี้พบาทหลักคือตัวนักเรียน โดยครูจะมีบทบาทสำคัญในการจัดสถานการณ์หรือจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการประเมินตนเองของนักเรียน การที่นักเรียนจะมีทักษะประเมินการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองนั้นจะต้องมีการฝึกทักษะกำหนดเป้าหมายรายทางของงานที่ครูมอบหมาย กำหนดแผนการดำเนินการ และประเมินผลทุกสัปดาห์ (วิจารณ์ พานิช, 2557) เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือเกิดการเรียนรู้เป็นของตนเอง อีกทั้งการประเมินเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้นั้นสอดคล้องกับแนวทางการวัดผลและประเมินผลในศตวรรษที่ 21 เกี่ยวกับการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment as Learning) เป็นการให้การประเมินเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เชื่อมโยงการเรียนการสอน เช่น นักเรียนใช้ผลการประเมินมาพัฒนาการเรียนรู้ของตน นักเรียนใช้เครื่องมือประเมินเป็นหลักฐานหรือแนวทางในการเรียนรู้ของตน (อนวัติ คุณแก้ว, 2559) ดังนั้นจากหลักการดังกล่าวครูอาจจะมองว่าการสร้างให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ท้าทายความสามารถของตนเอง ต้องอาศัยประสบการณ์ที่หลากหลายจึงทำให้การประเมินเพื่อพัฒนาด้านนี้มีความต้องการเป็นอันดับแรก

รองลงมาคือการประเมินเพื่อพัฒนาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ด้านนี้ครูมีความต้องการจำเป็นเป็นอันดับสอง อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนในแต่ละบทบาทหลักอยู่ที่ครูผู้สอนในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และสร้างออกแบบการวัดและประเมินผล โดยที่นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติตามที่ครูกำหนด สอดคล้องกับ (สุภาวดี ประเสริฐสรรค์, 2561) ที่ว่าครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการกำหนดเป้าหมายหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐาน และตัวชี้วัด และเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หัวใจสำคัญของการประเมินเพื่อพัฒนาด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้นั้น ครูกับนักเรียนร่วมกันกำหนด เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจเป้าหมายของสิ่งที่ตนเองกำลังเรียน มีประโยชน์อะไรต่อชีวิตในอนาคตของตน อีกทั้งนักเรียนยังทราบวิธีการวัดความสำเร็จการเรียนรู้ของตนด้วย ส่งผลให้นักเรียนเกิดความชัดเจนและแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของตน และสอดคล้องกับ (Assessment Reform Group, 1999 อ้างถึงใน บุญยาพร สารมะโน, 2560) เกี่ยวกับการประเมินเพื่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนคือ เป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนรู้เป็นการใช้งานร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ถ้าผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายของพวกเขาก็จะทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะบรรลุจุดประสงค์ได้

ส่วนการประเมินเพื่อพัฒนาอีกสามด้านที่เหลือ คือ ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และการหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ครูมีความต้องการจำเป็นที่ใกล้เคียงกัน และน้อยกว่าสองด้านข้างต้นค่อนข้างมาก อาจเป็นเหตุผลมาจากธรรมชาติในการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ จึงมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาผลงาน โดยผลงานนี้

เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สำคัญในการแสดงความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ (อุไร ชีรัมย์ และคณะ, 2563) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการให้คำแนะนำของครูแก่นักเรียนเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน เป็นกระบวนการของครูที่เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อน ดังนั้นนักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ความสำเร็จจึงจะประเมินหรือเสนอแนะผลงานของตนเองและเพื่อนได้ สอดคล้องกับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การประเมินผลงานของตนเองและเพื่อนทำให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับงานได้ลึกซึ้งมากขึ้น สามารถตรวจสอบงานและปรับปรุงงานให้ดีขึ้น อีกทั้งเป็นการฝึกนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงงานด้วย

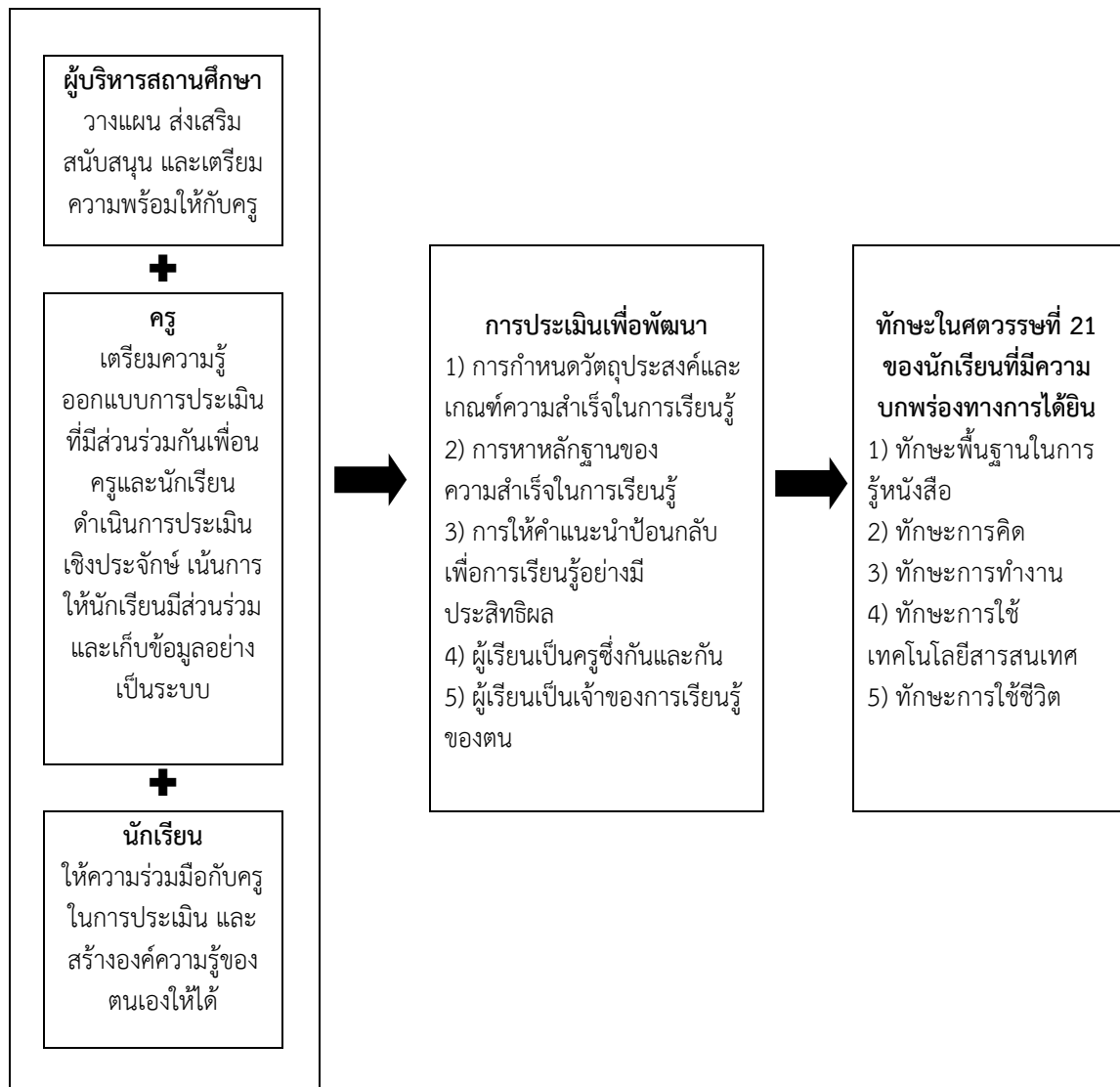
2. ผลการพัฒนาแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน: โรงเรียนโสตศึกษาภาคใต้ตอนล่าง ได้เสนอแนวทางไว้ 2 ระดับ คือ ระดับสถานศึกษา และระดับชั้นเรียน โดยแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนานี้ได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริงจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวแทนของสถานศึกษา นักวิชาการด้านการวัดและประเมินผล และนักวิชาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งพบว่าแนวทางสำคัญในการพัฒนาครูด้านการประเมินเพื่อพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการหรือทบทวนความรู้เกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา เป็นการเพิ่มเติมความรู้ให้กับคุณครูสำหรับการออกแบบและปฏิบัติการประเมินเพื่อพัฒนา เพราะความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญในการต่อยอดการปฏิบัติจริง ถ้าคุณครูไม่มีความชัดเจนในความรู้ส่วนนี้ ก็ไม่สามารถออกแบบการประเมินเพื่อพัฒนาได้ สอดคล้องกับ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) ที่กล่าวว่าครูอาจารย์ไทยขาดการศึกษาเรื่องหลักการวิธีการการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัยอย่างมากจำเป็นต้องเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วนโดยการจัดการฝึกอบรมครูอาจารย์ในเรื่องวิธีการประเมินผลที่ต่ออย่างจริงจังและทั่วถึง ซึ่งการอบรมถึงแม้จะได้รับความรู้ที่ชัดเจนแล้ว ถ้าครูไม่นำไปใช้จริงก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ดังนั้นเพื่อให้เห็นผลเชิงประจักษ์มากขึ้น สถานศึกษาควรมีการนำแนวทางอื่นๆ มาร่วมด้วย โดยแนวทางอื่นจากผลการพัฒนาครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 รายการ คือ 1) สถานศึกษาควรมีระบบติดตาม/พี่เลี้ยงให้กับครูเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา 2) สถานศึกษาควรเสริมสร้างให้ครูตระหนักหรือเห็นความสำคัญ หรือเห็นประโยชน์ของการประเมินเพื่อพัฒนา 3) สถานศึกษาควรมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับครูสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะการประเมินเพื่อพัฒนา 4) ควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน เกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนา 5) สถานศึกษาควรกำหนดรูปแบบหรือแนวปฏิบัติแก่ครูในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้เห็นถึงกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนา และ 6) ควรสร้างห้องเรียนต้นแบบหรือครูต้นแบบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้บูรณาการประเมินเพื่อพัฒนา เพราะบางครั้งการเลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่งอาจจะพัฒนาครูได้ไม่ครบทุกด้านหรือการให้ครูปฏิบัติเองโดยลำพัง หรือไม่มีแบบอย่างในการปฏิบัติอาจจะทำให้ครูเกิดความรู้สึกกังวล หือ กลายเป็นความเครียด และครูก็จะไม่อยากปฏิบัติสิ่งนั้นไปเลย ส่งผลให้การปฏิบัติการณ์นั้นไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ดังนั้นสถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อม สนับสนุนการปฏิบัติของครู สร้างแรงจูงใจและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินเพื่อพัฒนา

นอกจากแนวทางการพัฒนาครูด้านการประเมินเพื่อพัฒนาในระดับสถานศึกษาแล้วจะต้องพัฒนาครูให้ปฏิบัติการสู่ชั้นเรียนได้ด้วย โดยแนวทางในระดับชั้นเรียนนั้นเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาที่ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ 2) การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน และ 5) ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับครูในออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการประเมินเพื่อพัฒนาเริ่มจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูในการออกแบบกิจกรรมการประเมินเพื่อพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายและเกณฑ์ความสำเร็จร่วมกับนักเรียน การจัดการระบบหลักฐานหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ การทำหน้าที่โค้ชระหว่างการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมให้นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อน พร้อมทั้งสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อสร้างให้นักเรียนสรุปองค์ความรู้เป็นของตนเอง อีกทั้งต้องมีเวทีแสดงความสามารถของนักเรียนในเชิงประจักษ์ จะเห็นได้ว่าแนวทางที่กล่าวมานี้เป็นบทบาทของครูเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบและวางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณภาพสูงสุดอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ (Chaiso, 2017) กล่าวว่า การประเมินเป็นกิจกรรมด้วยการวางแผนร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และนำมาใช้โดยผู้สอนและผู้เรียน มีการรวบรวมสารสนเทศในการเรียนรู้ต่างๆ ของผู้เรียนโดยเฉพาะในระหว่างเรียนแล้วนำมาวิเคราะห์และตีความหมายสารสนเทศที่ได้รับ เพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอย่างไร และทำการตัดสินใจสำหรับผู้สอนในการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ตนเอง ในขณะที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่าจะปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองให้ดีขึ้นอย่างไร

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ครูจำเป็นต้องการออกแบบการประเมินเพื่อพัฒนาให้ชัดเจน ถูกต้องและสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ดังนั้นจะต้องสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายในโรงเรียนตั้งแต่ผู้บริหารครูและนักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 องค์ความรู้แนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บทสรุป

การประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นกระบวนการที่ทำหายความสามารถและความต้องการของครูหลายๆ คน โดยแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ระดับคือ 1) ระดับสถานศึกษา เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมหรือกำหนดแนวปฏิบัติแก่ครูสำหรับการประเมินเพื่อพัฒนา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และ 2) ระดับชั้นเรียน เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนร่วมกับเพื่อนครู และนักเรียนในการออกแบบการจัดการเรียนที่บูรณาการการประเมินเพื่อพัฒนา โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ 2) การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) การให้คำแนะนำป้อนกลับเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ผู้เรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน และ5) ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน ซึ่งการปฏิบัติทั้งห้าขั้นตอนนี้จะสามารถช่วยให้ครูพัฒนานักเรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยจะเห็นว่าความต้องการการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่ครูต้องการสูงสุด คือ การให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน ดังนั้นสถานศึกษา ครูและนักเรียนต้องร่วมกันพัฒนาหรือออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เกิดสูงสุดกับนักเรียน
2. จากผลการนำเสนอแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สถานศึกษาควรให้ความสำคัญและสนับสนุนครูได้พัฒนาศักยภาพเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และนักเรียน
3. จากผลการนำเสนอแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับชั้นเรียนนั้น ครูผู้สอนสามารถนำแนวทางมาปรับใช้ในการออกแบบจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรายวิชาและนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรต่อยอดพัฒนารูปแบบการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้จริง
2. การวิจัยครั้งนี้ได้แนวทางการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยินสำหรับสถานศึกษา ซึ่งแนวทางแรกคือ การพัฒนาศักยภาพของครู ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาหลักสูตรหรือชุดโปรแกรมในการพัฒนาครูเกี่ยวกับการประเมินเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และขยายผลไปยังครูในโรงเรียนกลุ่มอื่นๆ ด้วย
3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนนักเรียนปกติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2560). *การประเมินเพื่อการเรียนรู้: การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- (2560). แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- โกศล เพยสา. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญยาพร สารมะโน. (2560). การจัดการเรียนรู้โดยในการประเมินเพื่อมอบอำนาจการเรียนรู้สำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21. มหาสารคาม: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การประเมินเพื่อมอบอำนาจการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2557/2558 “จะปฏิรูปการศึกษาไทยให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร”. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด.
- สุภาวดี ประเสริฐสรรค์. (2561). การวิเคราะห์ทักษะกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนของครูในจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Twenty-First Century Skills). สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562 จาก <https://bit.ly/3of4rsf>.
- ศศิวิมล คงสุวรรณ และเบญจมาภรณ์ ฤไชย. (2563). การเรียนการสอนสำหรับคนหูหนวกในประเทศไทย: สภาพปัญหา รูปแบบ และกระบวนการสอนแบบสองภาษา. วารสารมังรายสาร, 8(1), 1-14.
- อนูวัติ คุณแก้ว. (2559). การวัดและการประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไร ชีรัมย์, พรทิพย์ ไชยโส, พิกุล เอกวรารังกูร และทรงชัย อักษรคิด. (2563). เทคนิคการประเมินการเรียนรู้ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารศรีปทุมปริทัศน์, 20(1), 193-206.
- Chaiso, P. (2017). *Evaluation of learners' learning: an important process for the teaching profession*. Bangkok: Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University.

